

پروتکل تجویز آمفوتریسین B

موارد زیر خط اول تجویز آمفوتریسین B لیپوزومال میباشد:

• درمان لشمانيوز جلدی (سالک) یا احشایی (کاله آزار)

• پروفیلاکسی ثانویه لشمانيوز احشایی در بیماران HIV

موارد زیر خط اول تجویز آمفوتریسین B دی اکسی کولات میباشد:

• درمان اسپریتیلوس مقاوم به وریکونازول که توسط آزمایشگاه تایید شده به عنوان درمان اضافه شونده

• درمان عفونت ادراری مشکوک به کاندیدیاز یا عفونت ادراری ناشی از کاندیدیاز تایید شده توسط آزمایشگاه

• درمان کاندیدیاز ازوفاژیاال مقاوم به فلوکونازول تایید شده توسط آزمایشگاه یا سابقه پروفیلاکسی با فلوکونازول

• درمان کاندیدیاز اروفارینکس مقاوم به فلوکونازول تایید شده توسط آزمایشگاه در بیماران HIV

• درمان کاندیدیاز منتشر مزمن مشکوک یا تایید شده توسط آزمایشگاه در بیماران بسیار بدحال غیر نوتروپنیک

• درمان اسپوروتریکوزیس منتشر ریوی یا منژیتی مشکوک یا تایید شده توسط آزمایشگاه

• درمان موکورومایکوزیس مشکوک یا تایید شده توسط آزمایشگاه به همراه دبریدمان

• درمان منژیت کریپتوکوکی مشکوک یا تایید شده توسط آزمایشگاه در ترکیب با فلوسیتوزین (در صورت عدم دسترسی به فلوسیتوزین می توان از درمان طولانی مدت آمفوتریسین استفاده نمود)

• درمان تجربی ضدقارچ در بیماران نوتروپنیک تب دار که به آنتی بیوتیک های وسیع الطیف پاسخ نداده اند.

در عفونت های قارچی، CNS و ادراری و چشم آمفوتریسین B دی اکسی کولات بر آمفوتریسین B لیپوزومال ارجحیت دارد. چنانچه بیمار حین استفاده از آمفوتریسین B دی اکسی کولات دچار عوارض دارویی از قبیل نارسایی حاد کلیه، هایپوکالمی، هایپومنیزیمی و تب های مقاوم شود می توان دارو را به آمفوتریسین B لیپوزومال تغییر داد.

